

احیاء روغن ترانسفورماتور

حسین محسنی

فریبرز موجبی

دانشگاه تهران

شرکت برق منطقه ای گیلان

چکیده:

روغن ترانسفورماتور در طول زمان و با توجه به درجه حرارت کار آن و وجود رطوبت و کاتالیزاتورهای مانند مس، دستخوش تغییراتی می گردد. مهمترین این تغییرات، کاهش استقامت الکتریکی و ایجاد لجن است. این تغییرات، کارکرد روغن را به عنوان عایق و خنک کننده تحت تأثیر قرار می دهد و باعث سوختن ترانسفورماتور می گردند.

در این مقاله ضمن بررسی مختصر مشخصات روغن ترانسفورماتور که مبین پیری روغن می باشند، یک روش ساده برای تشخیص پیری روغن بیان می گردد و روشهای تصفیه و احیاء روغن و لجن زدائی از ترانسفورماتورهای توزیع و انتقال شرح داده می شوند. با وجود استاندارد بودن این روش و علی رغم انجام موفق آن در چند مورد و سادگی روش کار، متأسفانه هنوز این کار در ایران معمول نشده است. عدم دقت به این مسئله باعث کاهش عمر ترانسفورماتورها می گردد.

روغن در ترانسفورماتور دارای نقشهای اصلی و فرعی است. نقشهای اصلی روغن یکی عایقکاری و دیگری خنک کنندگی است. نقشهای فرعی روغن شامل جلوگیری از انتشار صدا، جلوگیری از نفوذ آلودگی و رطوبت به سیم پیچ، و جلوگیری از زنگ زدگی هسته می باشد. برای اینکه روغن بتواند نقشهای اصلی خود را انجام دهد باید از طرفی یک عایق خوب و از طرف دیگر سیال و روان باشد.

پیر شدن روغن به معنی کاهش قابلیت انجام نقشهای اصلی آن است. استقامت الکتریکی به دلیل وجود رطوبت و ذرات معلق کاهش می یابد [۱]. با اندازه گیری ولتاژ شکست روغن می توان مستقیماً به وضعیت عایقی آن پی برد. مشخصات دیگری مانند مقاومت مخصوص و ضریب تلفات عایقی نیز وضعیت عایق را مشخص می کنند. وجود ذرات معلق در روغن، تعداد و بزرگی آنها را می توان مشخص نمود و مقدار رطوبت روغن را می توان مستقیماً تعیین کرد.

رطوبت روغن و ذرات معلق در آن را می توان با تصفیه فیزیکی جذب نمود. در این عمل که با استفاده از فیلتر، حرارت و خلاء انجام می شود، گازهای حل شده در روغن نیز گرفته می شوند. این عمل در ایران از سالها قبل معمول بوده است که ابتدا توسط پیمانکاران خارجی همزمان با نصب ترانسفورماتورها انجام می شده است و سپس ایرانیان نیز از این روش استفاده می نمودند.

اکسیده شدن روغن باعث ایجاد لجن، گرفتگی مجاری تبرید و کاهش عمل خنک کنندگی می گردد. لجن می تواند به صورت لایه ای بر روی عایقهای جامد بنشیند و مانع عبور حرارت از هادی به روغن گردد. وجود لجن در روغن یا آمادگی روغن به ایجاد لجن را می توان از رنگ روغن متوجه شد و البته می توان با اندازه گیری مشخصات روغن مانند عدد اسیدی و کشش بین سطحی به اکسیده شدن و آمادگی روغن به ایجاد پی برد.

رابطه بین ضریب دی الکتریک روغن در فرکانس های خیلی بالا، مثلاً فرکانس نوری و ضریب دی الکتریک روغن در فرکانس های خیلی پائین مثلاً ۵۰ هرتس، یکی از مشخصات جالب روغن است. این رابطه مشخص کننده وجود ذرات معلق دو قطبی در روغن است که در فرکانس پائین همراه با تغییرات سینوسی ولتاژ در جهت میدان می چرخند ولی در فرکانس های بالا فرصت چرخش با ولتاژ را نمی یابند. با داشتن ضرایب دی الکتریک نسبی روغن در فرکانس های خیلی بالا و خیلی پائین عدد پولاریزاسیون تعریف می شود که بعداً خواهد آمد.

مشخصات دیگری از روغن وجود دارند که به نوبه خود مهم هستند ولی ربطی به پیری روغن ندارند. برای مثال ویسکوزیته روغن یا سیلانی بودن آن برای حرکت و نقش خنک‌کنندگی آن مهم است. ویازن مخصوص روغن از آن نظر اهمیت دارد که ورقه‌های عایق چوبی، در صورتی که به هر دلیل آزاد شوند، نباید در روغن معلق بمانند. نقطه اشتعال به دلیل خطر آتش‌سوزی و نقطه ریزش، یعنی درجه حرارتی که روغن از حالت ماسیده به حالت مایع در می‌آید و ریزش می‌کند، در نقاط سردسیر دارای اهمیت است.

۲ - عوامل پیری روغن

مهمترین عامل پیری روغن اکسیده شدن آن است که به دلیل درجه حرارت بالا، وجود اکسیژن و کاتالیزاتورهای مس و آهن انجام می‌شود. از وجود اکسیژن، مس و آهن نمی‌توان جلوگیری نمود. با بهره‌برداری مناسب می‌توان درجه حرارت روغن را کاهش داد و از پیر شدن بی‌مورد آن جلوگیری نمود. نقش درجه حرارت در پیر شدن روغن از همه مهمتر است. درجه حرارت در کاهش عمر کاغذ نیز اهمیت دارد که در اینجا مورد بحث نیست. ولی باید توجه داشت که روغن را می‌توان احیاء یا تعویض نمود ولی احیاء کاغذ ممکن نیست. با پیر شدن کاغذ ارزش ترانسفورماتور کلاً از بین می‌رود. پیری کاغذ به معنی کاهش استقامت مکانیکی آن است. این کاهش استقامت مکانیکی باعث می‌شود که کاغذ نیروی جریان اتصال کوتاه را تحمل نیاورد. در صورتی که روغن در طول زمان قابلیت‌های خود را از دست بدهد باید احیاء شود.

۳ - مشخصات روغن پیر

با اکسیده شدن روغن در آن ذرات پولار (polar) یا قطبی به وجود می‌آیند و میزان اسید روغن افزایش می‌یابد. ذرات پولار باعث کاهش کشش بین سطحی آب و روغن می‌گردند. لذا یکی از راه‌های پی‌بردن به پیری روغن تعیین عدد اسیدی آن است. روش دیگر اندازه‌گیری کشش بین سطحی آب و روغن است. رنگ روغن نیز به دلیل وجود ذرات پولار تیره می‌شود. لذا از رنگ روغن نیز می‌توان کیفیت آن را تا حدودی باز شناخت. روش دیگر عدد پولاریزاسیون است که در بالا به آن اشاره شد و در زیر در باره آن بیشتر صحبت می‌شود.

در هر صورت هیچ یک از روشها صددرصد مبین کیفیت روغن نیستند و معمولاً همه آنها مورد

توجه قرار می گیرند. با افزایش ذرات پولار رفته رفته لجن تولید می شود و خاصیت روغن به عنوان خنک کننده از بین می رود.

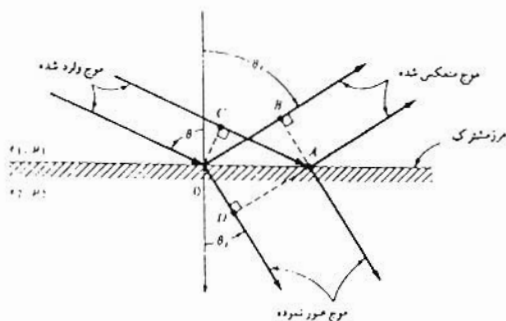
۳-۱ عدد پولاریزاسیون

همانگونه که اشاره شد عدد پولاریزاسیون یکی دیگر از مشخصه های روغن عایق است و مبین وجود ذرات پولار در روغن یعنی پیری آن می باشد. این مشخصه از ضرایب دی الکتریک نسبی روغن در فرکانس های خیلی پائین و خیلی بالا تعریف می شود. جزئیات اندازه گیری این ضرایب در مرجع [۱] و یا استانداردهای مربوطه آمده است. اندازه گیری ضریب دی الکتریک روغن در فرکانس های نوری با استفاده از شکست نور در عبور آن از هوا به مایع عایق انجام می شود. مطابق شکل ۱ برای موادی که در آنها ضرایب نفوذ مغناطیسی برابر هستند می توان نوشت:

$$\frac{\sin \theta}{\sin \theta_1} = \frac{v_1}{v_2} = \sqrt{\epsilon_2/\epsilon_1} \quad (1)$$

در این رابطه v_1 و v_2 سرعت سیر نور در دو ماده و ϵ_1 و ϵ_2 ضرایب دی الکتریک دو ماده است. با داشتن ضرایب دی الکتریک نسبی روغن در فرکانس های خیلی بالا (ϵ_{∞}) و فرکانس های خیلی پائین (ϵ_0)، با استفاده از قانون کلازیوس موزوتی (Clausius - Mosotti) [1]، عدد پولاریزاسیون که مبین میزان مواد پولار روغن است، به صورت زیر تعریف می شود:

$$Z = \frac{(\epsilon_0 - \epsilon_{\infty})}{(\epsilon_0 + 2)(\epsilon_{\infty} + 2)} \quad (2)$$

شکل (۱): عبور نور از فصل مشترک دو عایق

اندازه‌گیری ضریب شکست نور (refraction index) یعنی $\sin\theta/\sin\theta_1$ با استفاده از دستگاه رفراکتومتر (refractometer) انجام می‌شود.

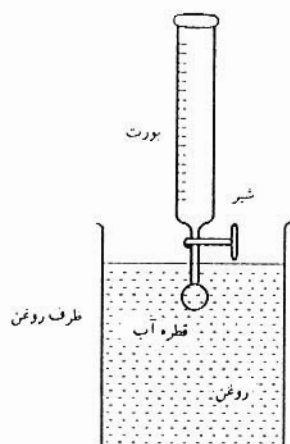
۳ - ۲ کشش بین سطحی

اندازه‌گیری کشش بین سطحی آب و روغن با یک ترازوی حساس انجام می‌گیرد که مخصوص این اندازه‌گیری ساخته شده است. به این ترازو یک حلقه از جنس پلاتین با قطر معین آویزان می‌شود. این حلقه از مرز بین آب مقطر و روغن عبور داده و نیروی لازم برای عبور از این مرز اندازه‌گیری و به محیط حلقه تقسیم می‌شود. لذا واحد کشش بین سطحی بر حسب دین بر سانتیمتر (dyn/cm) یا نیوتون بر متر (N/m) است. همانطور که می‌دانیم نیوتون 10^5 دین است.

در صورتی که دستگاه اندازه‌گیری کشش بین سطحی موجود نباشد، می‌توان از روش ساده‌ای استفاده نمود که برای مقایسه بسیار مفید است. در این روش از یک قطره چکان یا بورت (burette) استفاده می‌شود و آهسته قطرات آب از نوک بورت وارد روغن می‌شود.

شکل ۲ قطره آب را در لحظه جدا شدن از نوک بورت نشان می‌دهد. در این لحظه نیروی جاذبه زمین وارد شده به قطره برابر نیروی کششی نوک بورت است. نیروی جاذبه برابر است با حجم قطره ضرب در تفاضل وزن مخصوص آب و روغن. در صورتی که وزن مخصوص دو نوع روغن مختلف برابر باشد، حجم قطرات آب جدا شده از نوک بورت متناسب است با کشش بین سطحی آب و آن دو نوع روغن. از این طریق مقایسه کشش بین سطحی دو نوع روغن بسیار ساده می‌شود. اگر وزن مخصوص دو نوع روغن مساوی نباشد، باید وزن مخصوص را در محاسبه منظور نمود.

هرچه وزن مخصوص روغن بیشتر و یا کشش بین سطحی آب و روغن بزرگتر باشد، حجم قطره آب جدا شده از نوک بورت بزرگتر است. معمولاً حجم یک قطره اندازه‌گیری نمی‌شود، بلکه حجم چند قطره اندازه‌گیری شده و به تعداد قطرات تقسیم می‌گردد تا دقت اندازه‌گیری بیشتر شود. البته می‌توان تعداد قطراتی را که حجم آنها یک یا دو سانتیمتر مکعب می‌شود اندازه گرفت.

شکل (۲): اندازه‌گیری کشش بین سطحی آب و روغن با استفاده از قطره چکان

این روش ساده و ارزان است و وسایل آن را با هزینه کم می‌توان تهیه نمود. وزن مخصوص روغن را می‌توان با استفاده از شناور مدرج به دست آورد.

۲-۳ عدد اسیدی

اندازه‌گیری عدد اسیدی را باید متخصصین شیمی شرح دهند. در اینجا اشاره می‌شود که اسید داخل نمونه روغن را با افزایش باز (KOH) خنثی می‌کنند و میزان باز لازم برای خنثی کردن یک گرم روغن را عدد اسیدی گویند. که برحسب میلی‌گرم باز برای هر گرم روغن (mg KOH/g Oil) تعیین می‌شود. عدد اسیدی را (Neutralization Number) گویند و با (NN) نمایش می‌دهند.

۳-۴ ضریب کیفیت روغن

از آنجا که کشش بین سطحی و عدد اسیدی کمیات مهمی برای تشخیص پیری روغن هستند و با پیر شدن روغن اولی کاهش و دومی افزایش می‌یابد، لذا نسبت این دو کمیت را تعیین و ضریب کیفیت روغن (Oil Quality Index) می‌خوانند. جدول ۱ که مستقیماً از مرجع [۲] آورده شده است ضریب کیفیت روغن را با توجه به رنگ آن نشان می‌دهد.

جدول ۱: ضریب کیفیت روغن [۲]

TRANSFORMER OIL CLASSIFICATIONS*		
1. Good Oils		
NN	0.00 - 0.10	(Pale yellow) M.I.N. 300-1500
IFT	30.0 - 45.0	
2. Proposition A Oils		
NN	0.05 - 0.10	(Yellow) M.I.N. 271 - 600
IFT	27.1 - 29.9	
3. Marginal Oils		
NN	0.11 - 0.15	(Bright yellow) M.I.N. 160-318
IFT	24.0 - 27.0	
4. Bad Oils		
NN	0.16 - 0.40	(Amber) M.I.N. 45 - 159
IFT	18.0 - 23.9	
5. Very Bad Oils		
NN	0.41 - 0.65	(Brown) M.I.N. 22 - 44
IFT	14.0 - 17.9	
6. Extremely Bad Oils		
NN	0.66 - 1.50	(Dark brown) M.I.N. 6-21
IFT	9.0 - 13.9	
7. Oils in Disastrous Condition		
NN	1.51 or more	(Black)

با توجه به این جدول ضریب کیفیت روغن از حدود ۱۵۰۰ تا ۳۰۰ برای روغن خوب، به حدود ۱۵۹ تا ۴۵ برای روغن بد و به ۲۱ تا ۶ برای روغن خراب می رسد. روغن بد ممکن است باعث سوختن ترانسفورماتور گردد و یا زحمات زیادی را در رابطه با تمیز کردن آن ایجاد نماید. جدول ۲ اثر روغن بد را بر روی ترانسفورماتور بیان می کند. جالب توجه است که رابطه بین کشش بین سطحی و عدد اسیدی روغنهای مختلف منحنی مشابه $\frac{1}{x}$ را به دست می دهد. شکل ۳ این منحنی را از مرجع [۲] نشان می دهد.

جدول ۲: اثرات سوء روغن در کارکرد ترانسفورماتور [۲]

وضعیت روغن	عدد اسیدی $\frac{\text{mg KOH}}{\text{g Oil}}$	کشش بین سطحی $\frac{\text{dyn}}{\text{cm}}$	ضریب کیفیت روغن	اثرات سوء روغن در کارکرد ترانسفورماتور
خوب	۰/۰۳ - ۰/۱	۳۰ - ۴۵	۱۵۰۰ - ۳۰۰	بدون اشکال
مناسب	۰/۰۵ - ۰/۱	۲۷ - ۳۰	۶۰۰ - ۲۷۰	وجود ذرات پولار(لجن معلق) در روغن اسیدهای چرب سیم پیچ را پوشانده اند
متوسط	۰/۱۱ - ۰/۱۵	۲۴ - ۲۷	۲۴۵ - ۱۶۰	لجن معلق آماده برای ته نشست احتمال وجود لجن در حفره ها
بد	۰/۱۶ - ۰/۴	۱۸ - ۲۴	۱۵۰ - ۴۵	لجن سطح هسته و سیم پیچ را پوشانده است لجن بر روی هسته و سیم پیچ سخت شده است
خیلی بد	۰/۴۱ - ۰/۶۵	۱۴ - ۱۸	۴۴ - ۲۲	کاغذ خود را جمع کرده است احتمال سوختن ترانسفورماتور هست
خراب	۰/۶۶ - ۱/۵	۹ - ۱۴	۲۱ - ۶	مجاری تبرید بالجن مسدود شده اند درجه حرارت کاغذ افزایش یافته است
کاملاً خراب	< ۱/۵	۶ - ۹	-	شستشوی ترانسفورماتور مشکل شده است ایجاد گاز بدلیل گرمای ناشی از عدم تبرید

در صورتی که ضریب کیفیت روغن پائین بیاید بر روی هسته و سیم پیچ لجن به صورت سخت شده می نشیند و باعث جمع شدن کاغذ می گردد. تمیز کردن هسته و سیم پیچ در این مرحله مشکل و یا غیر ممکن می شود. مناسب است که کیفیت روغن ترانسفورماتورها تحت نظر باشند و قبل از آنکه به حد خطرناک برسند با احیاء روغن از خطرات احتمالی جلوگیری شود.

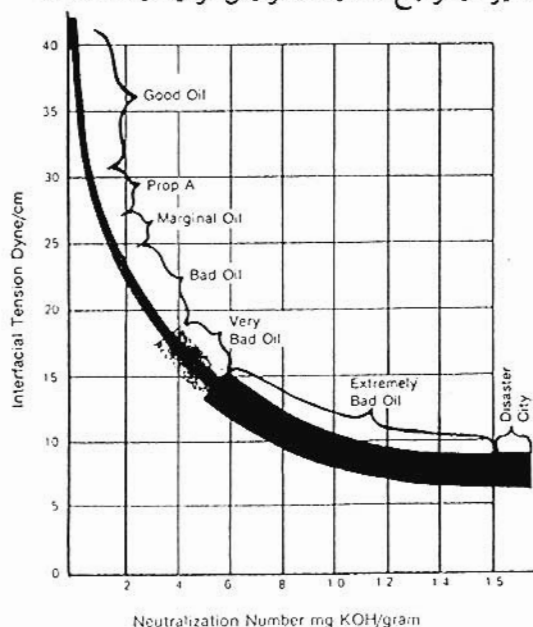
۴ - احیاء روغن ترانسفورماتور

اگر مشخصات روغن به حد نامطلوب برسد، احیاء آن لازم می شود. حد نامطلوب روغن برای احیاء در استاندارد IEEE عدد اسیدی معادل ۰/۴ میلی گرم KOH برای خنثی کردن هر گرم

روغن و ۱۸ دین بر سانتیمتر کشش بین سطحی آب و روغن است. در استاندارد IEC این حد را ۵/۰ میلی گرم KOH برای هر گرم روغن و ۱۵ دین بر سانتیمتر تعیین کرده اند [۳] و [۴]. ساده ترین روش احیاء، طبق دستورالعمل IEEE استفاده از خاک رنگبر (fuller's earth) است. مرجع [۲] نیز دقیقاً این روش را شرح داده است. خاک رنگبر یک خاک طبیعی است که در ایران یافت می‌شود. این خاک در یک یا دو ظرف قرار می‌گیرد و روغن که قبلاً گرم شده است از آن عبور داده می‌شود. این ظرف را می‌توان به دستگاه تصفیه روغن که در تمام شرکت‌های برق منطقه‌ای موجود است اضافه نمود و همزمان با تصفیه فیزیکی، روغن را احیاء کرد.

یکی از محسنات این روش این است که روغن ترانسفورماتور آلوده نمی‌شود. زیرا این عمل در یک مدار بسته انجام می‌گیرد. و روغنهای مختلف با یکدیگر مخلوط نمی‌شوند. از طرف دیگر اگر روغن ترانسفورماتور تخلیه شود، برای تزریق مجدد روغن حتماً باید ترانسفورماتور را تحت خلاء قرار داد. این امر برای ترانسفورماتورهای توزیع که بدنه آنها تحمل خلاء را ندارد به‌سادگی ممکن نیست. در این روش چون روغن تخلیه نمی‌شود، خلاء لازم نیست. جالب توجه است که عمل تصفیه فیزیکی و احیاء روغن می‌تواند در زمانی انجام شود که ترانسفورماتور در حال کار می‌باشد. در این رابطه نیز در مراجع [۲] و [۳] گزارش گردیده‌شده است.

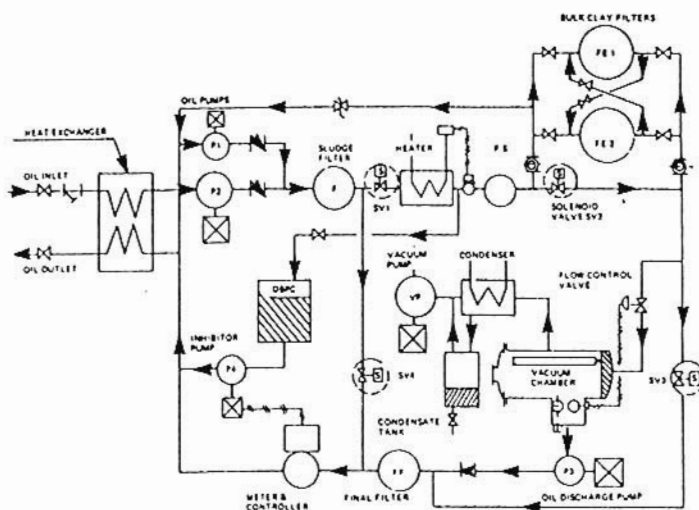

شکل (۳): رابطه بین اسیدیته و کشش بین سطحی روغن [۲]

مشخصات روغن پس از احیاء بستگی به میزان خاک استفاده شده و مشخصات روغن قبل از احیاء دارد. با استفاده از ۷ درصد وزن روغن، عدد اسیدی یک نوع روغن از ۰/۷ به ۰/۲ میلی گرم KOH برای هر گرم روغن تنزل نمود و کشش بین سطحی آب و روغن از ۲۴ به ۳۸ دین بر سانتیمتر افزایش یافت. عدد پولاریزاسیون از $2/3 \times 10^{-3}$ به $1/04 \times 10^{-3}$ تغییر کرد. ضریب کیفیت روغن در این احیاء از ۳۴۰ به ۱۹۰۰ افزایش یافت. این مقدار خاک قدری بیش از حد لزوم است. با توجه به اینکه امکان احیاء روغن همراه با تصفیه فیزیکی وجود دارد، می توان با استفاده از مقدار کمی خاک رنگبر (در حدود ۱ درصد) همیشه روغن ترانسفورماتورهای مهم را در حد خوب نگه داشت.

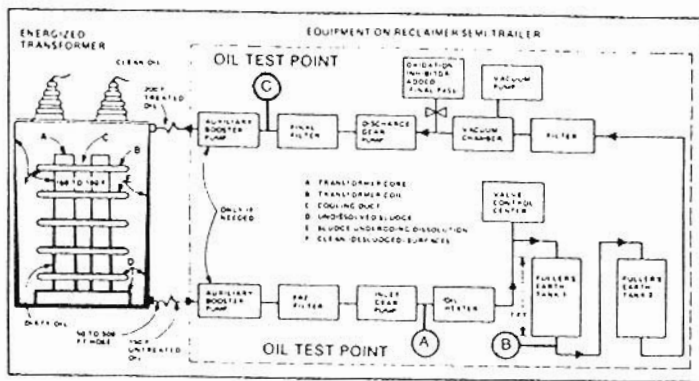
۵ - دستگاه سیار احیاء روغن ترانسفورماتور

شکل ۴ ترتیب تصفیه فیزیکی و احیاء روغن با خاک رنگبر را نشان می دهد. چنانچه ذکر شد، برای ترانسفورماتورهای بزرگ با حجم زیاد روغن و برای ترانسفورماتورهای مهم، مناسب است که احیاء روغن همزمان با تصفیه فیزیکی و مستقیماً در کنار ترانسفورماتور انجام گیرد. همانطور که تصفیه فیزیکی نیز در کنار ترانسفورماتور و به صورت مدار بسته انجام می شود.

شکل (۴): جریان روغن در دستگاه تصفیه فیزیکی و احیاء روغن با خاک رنگبر [۲]

شکل ۵ ارتباط این دستگاه با ترانسفورماتور را نشان می دهد. برای لجن زدائی از داخل ترانسفورماتور باید هسته و سیم پیچ و بدنه ترانسفورماتور تا حدود ۸۰ درجه سانتیگراد گرم شوند. این درحالی است که برای جلوگیری از تبخیر مواد ضد اکسیداسیون در روغن، درجه حرارت روغن در خلاء نباید از ۶۰ درجه سانتیگراد تجاوز نماید. به این نکته باید در انجام تصفیه دقت داشت.

شکل (۵): تصفیه فیزیکی و احیاء روغن با خاک رنگبر در محل نصب ترانسفورماتور [۲]

تعویض یا احیاء روغن، بدون لجن زدائی از داخل ترانسفورماتور نتیجه ای ندارد. زیرا وجود لجن باعث خرابی سریع روغن جدید می گردد. از آنجا که داخل ترانسفورماتور به صورت کامل از لجن پاک نمی شود، روغن نو در داخل ترانسفورماتور کهنه خیلی زود پیر می شود. اگر میزان لجن زیاد باشد، لازم است روغن به یک ظرف جداگانه منتقل و ترانسفورماتور شستشو داده شود. در این رابطه می توان از داخل ترانسفورماتور نیز بازدید به عمل آورد. بدیهی است تزریق مجدد روغن نیاز به خلاء دارد.

مخلوط کردن چند نوع روغن بدون بررسی مجاز نیست و لذا بهتر است تصفیه و احیاء روغن هر ترانسفورماتور مستقیماً در کنار همان ترانسفورماتور انجام شود. در مورد ترانسفورماتورهای توزیع که بدنه تحمل خلاء را ندارد، تعویض روغن باید با استفاده از یک منبع انجام شود. در رابطه با ترانسفورماتورهای توزیع بعضاً منبع خاصی با استفاده از دو شیر به ترانسفورماتور وصل می شود تا در حین کار و با حرکت طبیعی روغن و با استفاده از گرمای ناشی از کار، احیاء روغن صورت پذیرد.

۶ - سابقه احیاء روغن ترانسفورماتور در وزارت نیرو

در اینجا مناسب است مختصری درباره سابقه احیاء روغن با خاک رنگبر در وزارت نیرو صحبت شود. طبق صورتجلسه ای که موجود است، در سال ۱۳۶۱ در رابطه با احیاء روغن با خاک رنگبر در شرکت توانیر صحبت شده است. در همان سال دستگاه تصفیه فیزیکی روغن همراه با ظرف خاک رنگبر جهت احیاء روغن همراه با مقداری خاک رنگبر توسط مدیریت منطقه یک شرکت توانیر از خارج خریداری شده است.

پس از ادغام مناطق یک و دو در شرکت توانیر، این دستگاه به نیروگاه طرشت منتقل و سالها بدون استفاده ماند. در سالهای اخیر آقای مهندس اسدا... دهقان چند مورد روغن ترانسفورماتور را با خاک رنگبر احیاء نموده‌اند و گزارش مفصلی نیز توسط ایشان تهیه شده است که بسیاری از مسائل مربوط به روغن ترانسفورماتور را در بر می‌گیرد و جا دارد مورد توجه واقع شود. اخیراً شرکت برق منطقه‌ای تهران در رابطه با روغن ترانسفورماتورهای شبکه انتقال و شرکت برق منطقه‌ای گیلان در رابطه با احیاء روغن ترانسفورماتورهای توزیع تحقیقاتی را شروع نموده‌اند. متأسفانه علی‌رغم وجود آمادگی علمی و تجهیزاتی در کشور، این مسئله جای خود را هنوز کاملاً باز نکرده است.

۷ - نتیجه گیری

روغن ترانسفورماتور در طول زمان قابلیت خود را از دست می‌دهد. تصفیه فیزیکی، یعنی جذب رطوبت و ذرات معلق از دیر باز در ایران معمول بوده است که ابتدا توسط پیمانکاران خارجی همزمان با نصب ترانسفورماتور انجام می‌شده است و سپس ایرانیان نیز از این روش استفاده می‌نمودند. ولی احیاء روغن ظاهراً به این دلیل که لزوم انجام آن توسط پیمانکاران خارجی وجود نداشته است در ایران مورد توجه قرار نگرفته است.

نظر به توصیه‌های صریح استانداردهای مختلف و دستورالعمل مرجع [۲]، احیاء روغن ترانسفورماتور با خاک رنگبر مناسب و در خارج معمول است. در ایران این عمل برای ترانسفورماتورهای شبکه انتقال، همراه با تصفیه فیزیکی، با موفقیت تجربه شده ولی معمول نگردیده است. برای ترانسفورماتورهای توزیع باید با کسب تجربه، مناسبترین راه را پیدا نمود.

ساخت و اضافه کردن ظرف خاک رنگبر به دستگاه تصفیه روغن به سادگی امکان پذیر است. مناسب است در این زمینه فعالیت بیشتری انجام گرفته و امکان استفاده از خاک رنگبر داخلی مورد بررسی قرار گیرد.

بررسیهای انجام شده در این مقاله در طول سالها با کمک دوستان و همکاران و مساعدت مسئولین در شرکتهای مختلف انجام گرفته است. در اینجا لازم می دانیم از آقایان مهندس افسری، مهندس رمزی و مهندس مالکی از برق منطقه ای تهران، آقای مهندس ولایت و آقای مهندس دهقان از شرکت توانیر، آقای مهندس علیرضا ثابت از شرکت ایران ترانسفو و خانم مهندس فاطمه همداد از گروه آموزشی مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی دانشگاه تهران تشکر نمائیم و از دوستانی که نام آنها را از قلم انداخته ایم عذرخواهی کنیم.

مراجع:

[۱] حسین محسنی: مهندسی عایقها و فشارقوی الکتریکی پیشرفته

انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۷۳

[2] S. D. Meyers et al: A guide to Transformer Maintenance

ISBN 0-939320-00-2

[3] IEEE Guide for Acceptance and Maintenance of Oil in Equipments

ANSI C59.131

[4] IEC Maintenance and Supervision Guide for Insulating

Oils in service IEC Publication 422